

onde Frugter med Tiden. Dertil kommer, at de husvilde er udsatte for at blive beskyldt for at være Vandaler. Derfor tror jeg, at de Penge, der fra Statens og Kommunernes Side ofres paa at afhjælpe Bolignøden, er vel anvendte, og det skal nok vise sig, at de Beløb, der paa den Maade stilles til Raadighed, samfundsmæssigt set vil bære gode Renter.

Jeg har forskellige Ønsker, som jeg maa benytte denne Lejlighed til at fremsætte. Jeg skal tillade mig at henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa Plejepersonalets Forhold paa Statens Sindssygehospitaller. For nævnte Personales Ferier og Fritid gælder nogle Bestemmelser, der sikkert i høj Grad trænger til at revideres. Der tilkommer nemlig Plejere og Plejersker tre halve og en hel Fridag pr. Maaned samt 14 Dages aarlig Ferie. Efter at Hospitalskommissionen i 1916 havde sluttet sit Arbejde, viste det sig, at der ikke skete Forandring i dette Forhold; dog blev det henstillet til de forskellige Hospitaler at give al den Frihed, de kunde give. Denne Henstilling har dog ikke forandret stort ved Forholdene, selv om naturligvis Regelen bliver praktiseret noget forskelligt paa de forskellige Hospitaler. Paa Sindssygehospitalet ved Aarhus f. Eks. ved jeg, at det ugifte Personale for Tiden foruden de nævnte tre halve og en hel Ferie dag pr. Maaned har 1 $\frac{1}{2}$ Fritime pr. Dag, men Tjenestetiden er nu for Tiden fra Kl. 7 Morgen til Kl. 8—8 $\frac{1}{2}$ Aften. Det giver gennemsnitlig ca. 12 Timers Tjenestetid i Døgnet; og det ugifte Personale har endda, efter hvad der foreligger, en uafbrudt Tjenestetid paa 12 Timer, idet deres Spisestid falder sammen med Patienternes. Nattjenesten er paa Sindssygehospitalet ved Aarhus fra Kl. 8 Aften til Kl. 7 Morgen og med tre Frinætter pr. Maaned, og paa Sindssygehospitalet ved Middelfart er Nattjenesten 12—13 Timer uafbrudt; men dette synes ogsaa at være Rekord. Jeg haaber, den højtærede Justitsminister vil indse, at dette Forhold maa ændres. Den ansvarsfulde Gerning, som Plejerspersonalet udfører, kræver, synes jeg, at der indrømmes dem en rimelig Fritid i Overensstemmelse med det Andragende, som forlængst er tilstillet Justitsministeren fra Hovedbestyrelsen for Dansk Plejerspersonales Forbund, og jeg vil paa det bedste anbefale, at nævnte Andragende bliver modtaget med Velvillie.

Til den højtærede Indenrigsminister har jeg ogsaa en Henstilling at gøre. Arbejderforsikrings-Raadet har for nylig af-

sagt en Kendelse, som jeg gerne vil henlede Opmærksomheden paa. Denne Kendelse er afsagt i Anledning af, at Faderen til en ved Torpedering forulykket Sømand har ansøgt Raadet om at faa udbetalt den Sum, Sønnen var forsikret for. Andragendet er blevet afslaaet, og saa vidt jeg har kunnet faa oplyst, er det sket med den Motivering, at den forulykkede ikke havde efterladte, overfor hvem han havde Forsørgelsespligt. Ganske vist havde den forulykkede hjulpet sine fattige Forældre — Faderen er Arbejdsmand og har mange uforsørgede Børn — med et Beløb af ca. 400 Kr. aarlig af sin Hyre, men da der ikke kan leveres noget juridisk Bevis for, at Hjælpen er ydet, og Faderen i øvrigt er fuldt arbejdsdygtig, har Raadet ment at maatte afslaa Andragendet. Rederiforsikringen har af Hensyn til den nævnte Kendelse ogsaa afslaaet at yde noget. Nu er der indsendt Andragende til Indenrigsministeriet om Hjælp til Familien, ligesom Kendelsen ogsaa vil blive indsendt til Indenrigsministerens Afgørelse. For ikke at misforstaas, skal jeg bemærke, at jeg tvivler ikke et Øjeblik om, at Raadet i denne Sag juridisk set er paa den sikre Side, men jeg finder, at Raadet er optraadt unødvendig haardt, jeg vil næsten sige brutalt, overfor denne fattige Arbejder, hvis Stolthed og bedste økonomiske Støtte den forulykkede Søn var. At Faderen f. Eks. ikke har kunnet fremlægge Kvitteringer paa den Understøttelse, som Sønnen har ydet ham, er saare naturligt og forstaaeligt, og at det af Politiforhørene fremgaar, at Faderen er fuldt arbejdsdygtig, synes jeg siger uhyre lidt i disse arbejdsløse Tider. Faktum er, at den forulykkede Søn var sine fattige Forældre en god Søn, der hjalp dem af yderste Evne med at holde Hjemmet oppe, og som nu har maattet bøde med Livet for at have udført sin Gerning trofast og samvittighedsfuldt. Derfor synes jeg, det vilde have været i høj Grad ønskeligt og anerkendelsesværdigt, om Raadet i et saadant Tilfælde uden smaaligt Hensyn til, om de juridiske Beviser var i Orden, havde udbetalt den fulde Sum til Faderen eller Forældrene. Jeg henstiller til den højtærede Indenrigsminister at se med den største Velvillie paa denne Sag, naar den kommer til at foreligge for ham til Afgørelse.

Jeg vil henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, at vi i Aarhus Amt fremdeles meget stærkt ønsker, at der foretages en Deling